

VECKOBLADET

Fredag 3 februari

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

4

Auschwitz

Auschwitz ... Auschwitz I, upp-
rättat på order av Heinrich
Himmler från den 27 april 1940
och ursprungligen avsett för
politiska fångar och andra "för-
brytare". Auschwitz II - Birkenau,
även kallat Jude eller Zigenar-
lägret, skapat efter Wannsee-
konferensen om den "slutgiltiga
lösningen av den judiska frågan" i
januari 1942. Lösningen blev
järnvägsspår, gaskammare, fyra
krematorier, svält och tyfus.
Auschwitz III, ett tvångsarbetsläger
där firmorna Lentz, Siemens,
Union och andra representanter
för storfinansen gjorde miljon-
vinster. För att nu inte nämna
I.G. Farben som levererade giftet
Cyklon-B till gaskamrarna. (Idag
gör de läkemedel och heter Bayer).

Auschwitz blev andra världskrigets
blodigaste avrättningsplats
och Hitlers största seger. En
mening från den polske författaren
och f.d. lägerfängsen, Tadeusz
Borowskis berättelse "Till gas-
kammaren, mitt herrskap" ut-
trycker utmärkt väl nazismens mål
och medel: "Ett rike, ett folk, en
Führer - och fyra krematorier".

När Hitler 1933 tog makten och
blev det tyska folkets kansler hade
han storfinansen, militären och
kyrkan bakom sig. Detta illustreras
utmärkt väl av den tyske ar-
betarfotografen Helmuth Herzfeld,
alias Johan Heartfield, George
Grosz' samtida. Hans satiriska
fotomontage var ett nytt vapen
mot de nazistiska härskaarsystemet.
"Bakom mig står miljoner", säger
Hitler när han sträcker upp handen
till hälsning och samtidigt tar emot
sedlarna från en bakomstående
kapitalistfigur.

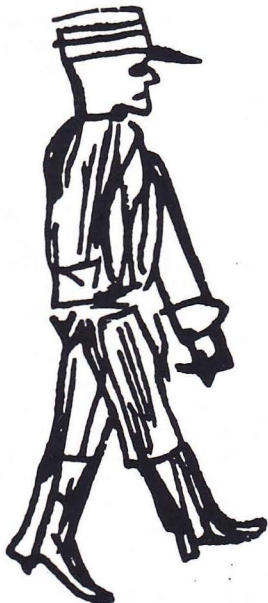
Hakkorset, av Heartfield för-
vandlat till "Das Mörderkreuz"
symboliserar nazisternas uppgift
att "... kämpa för den rasistiska
rasens seger, och för seger för det
skapande arbetets tanke, vilken
alltid varit och skall vara anti-
semitisk", förklarar Hitler i Mein
Kampf. Judarna blev syndabockar
som gjordes ansvariga för allt ont,
för såväl kapitalism som kom-
munism.

Förintelsen

Auschwitz är förknippat med
Förintelsen. Förintelsen av en-
skilda människor och hela
folkslag.

De första som gasades ihäl där
var ryska krigsfångar. (I kriget mot
västmaktern beaktade tyskarna

krigets lagar, endast 3,5 % dog i
fångenskap. Av sovjetiska fångar
däremot dog 57 %.) Sedan kom
turen till andra folkslag där enbart
vissa kategorier skulle utplånas.
Det judiska folket och zigenarna
skulle däremot utplånas i sin
helhet. Nitio procent av offren i
Auschwitz var judar, främst från
Polen och Ungern. Att en halv
miljon europeiska zigenare för-
intades samtidigt i Auschwitz

Lägervakt. Teckning av tolvårig
judisk pojke i Auschwitz 1943

håller man redan på att glömma.
Bägge folkslagen betraktades som
undermänniskor enligt den rasis-
tiska ideologin.

"Mitt" ghetto

Innan klartecken för leverans av
giftgas och cement för Auschwitz
II hade getts genomfördes mass-
utrotningen med kolmonoxid.
Denna leddes från avgasrören
direkt in på lastbilsflaken, full-
lastade med människor. I de fyra
dödslägren i Polen, Chelmo nära
Lodz, Treblinka nära Warszawa,
Sobibor i sydöst och Belzec i
Lublinprovinsen dödades till-
sammans betydligt fler män-
niskor (judar och zigenare) än i
Auschwitz. Från "mitt" getto i
Lodz tvingades ca 75 000 män-
niskor till Chelmo. Barn och
kvinnor fick först tillbringa en natt
i byns lilla kyrka, ironiskt nog.
Avståndet därifrån till slutsta-
tionen i skogen var perfekt beräk-

nat. Tjugo minuter på lastbils-
flaken var vad som behövdes för
att tysta skriken. Idag upplever
man en förfärande frid i denna
gröna skog vars jord täcker askan
efter de kära döda.

Kan vi förstå?

Hur kunde allt detta ske? Kan vi
förstå, förklara?

Nej, att förstå vore kanske
liktydigt med att frånhända sig
skulden och ansvaret. Är inte
skulden mer eller mindre kol-
lektiv? Varför beslutade väst-
allierade att inte bomba järn-
vägsspåren i Auschwitz? Varför
utvisades och utvisas flyktingar
som var eller är i fara i Sverige?
Varför teg man eller opponerade
sig föga? Men motsåndet mot
nazisterna fanns i viss utsträckning
även i lägren, i ghettona och i
skogarna. Sprängningen av kre-
matoriet IV i Auschwitz, myteriet
i Chelmo och upproret i Treblinka,
ungdomsorganisationen Frihets
väpnade kamp i ghettona i Bia-
lystok och i Warszawa var några
desperata och modiga försök att
både överleva och hämnas.

Auschwitz blev den moderna,
industriella tillämpningen av för-
intelsen. Men folkorden varken
började eller slutade med nazis-
men. Förintelsens historiska före-
dömen var sålunda folkorden i
kolonierna, baserade på klart ras-
istisk övertygelse. Historien upp-
repades på 1950- och 60-talen i
Vietnam och Algeriet och exem-
len därefter är otaliga. Inte minst
när vi tänker på Bosnien. Vad har
vi då lärt av Auschwitz idag?

Skall vi förstå?

Vad kan vi dra för lärdom för
framtiden? Och hur länge kommer
Auschwitz att leva kvar som en
symbol och en varning för ondskan
och extremistiska ideologier som
bygger på förtryck?

Att hålla Auschwitz i våra och
våra barns minnen är det minsta
man kan göra med dagens till-
tagande främlingsfientlighet,
rasistiska övergrepp och nation-
alistiska krig.

I tider av hög arbetslöshet och
social utslagning söker sig en del
ungdomar i Europa och i Sverige
till fascistoida ideologier. Var det
inte så sent som i augusti bara som
unga nynazister ostört och under
polisstydd marscherade på Lunds
gator?

(forts. s. 3)

Förbud att demonstrera

Varför måste skolan placera
sig vid sidan om det som
händer i samhället?

För en gångs skull har det
dykt upp en fråga som en-
gagerar många ungdomar.
Då reagerar skolan genom
att förbjuda eleverna att en-
gagera sig.

Två gånger har skolungdomar den
senaste veckan demonstrerat i
Lund. Båda demonstrationerna har
gällt de förslag till nedskärningar
i budgetproppen som speciellt
berör ungdomar. Båda gångerna
har skolorna försökt förhindra
eleverna från att demonstrera
genom att kalla frånvaron från
skolan för skolk. Genom att agera
så ställer sig skolan vid sidan om
det vanliga samhället.

Elever skall ta ansvar

Skolan ska utbilda eleverna till att
delta i samhällslivet, att engagera
sig, påverka och ta ansvar. Att
demonstrera är ett etablerat sätt att
säga sin åsikt. För många är det
den enda möjlighet de har att göra
sin röst hörd. Därför bör skolan,
både skolledning och lärare, se
positivt på att ungdomar deltar,
oavsett om de stödjer ungdomarnas
krav eller inte. Genom att re-
flexmässigt ställa sig på etab-
lissemangets sida förstärker de i
stället bilden av skolan som en
isolerad värld skild från det övriga
samhället.

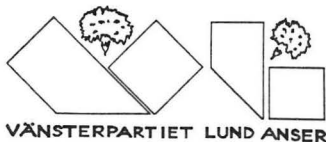
Skolan gör skit för sig själv.
Om eleverna ser skolan som en
motståndare som försöker för-
hindra och stoppa försämrans
arbetsklimatet i skolan. Eleverna
lär sig mindre.

Heja Frankrike!

Det är annorlunda i Frankrike.
Inför de stora ungdomsdemon-
strationerna om sänkta un-
domslöner förra året hyrde skol-
orna bussar för att underlätta för
de elever som ville demonstrera.
Där var det inte tal om skolk när
eleverna deltog i samhällsdebatten.

Skolledningen på de olika
skolorna borde varit ositiva till
samhällsengagemanget och be-
viljat ledighet till de elever som
ville demonstrera.

Kajsa

Organize!

För några nummer sen skrev v-styrelsen en ledare vars rubrik styrelsen självsvåldigt översatte till engelska ("Think big"). Hoppas att redaktionen inte försvenskar veckans rubrik, för då märker nog inte läsarna att det är ett citat.

Citatet är från Joe Hill: organisera er! Han tänkte på sitt fackförbund IWW, "the wobblies". Vi syftar på vänsterpartiet.

Nu på lördag har vänsterpartiet i Lund årsmöte (Folkets hus 4.2 kl. 10.30). Ett normalsträvsamt år kan läggas till handlingarna. Första-majfirandet gick hyfsat, kommunalvalet var en viss besvikelse, men tillsammans med miljöpartiet och socialdemokraterna har vi bildat en kommunal majoritet för de närmaste fyra åren med en bra plattform att jobba efter. Vänsterpartiet ligger bra till i opinionsmätningarna och vinner framför allt sympatier bland ungdomen. Nu har vi ovanligt stora möjligheter att åstadkomma något.

Vid årsskiftet kunde vi registrera 130 v-medlemmar i Lund. För femton år sen var vi tre gånger så många. Sen dess har nedgången varit stadig. Årets siffra innebär att den håller på att stanna upp och nya medlemmar har kommit till, men netto är det fortfarande en nedgång.

Vi tycker att partiavdelningen är för liten. Vi uppmanar de partilösa bland VB:s läsare: organisera er! Gå med i vänsterpartiet! Eller till nöds i ett annat parti (som mp eller s), men organisera er. Det bör vara naturligt för en medborgare att vara partianslutet.

Vi vet att uppmaningen inte är i takt med tiden. Över hela västvärlden befinner sej partipolitiken i kris, så ock i Sverige. Partier är ute. Samhällsvetarna säger att det som gäller i politiken är sociala rörelser, ett dunkelt och svåranalyserat begrepp (analysförsöken har förskaffat dessa samhällsvetare många goda anslag och tjänster). Och visst, vi tycker det är bra med kvinnorrörelse, miljörörelse, ungdomsrörelse och annat. Men ser vi oss omkring bland våra allmänradikala, VB-läsande vänner som inte är partianslutna (men ofta har varit det), kan vi inte finna att de i någon högra grad är engagerade i dessa sociala rörelser. I stället nöjer de sej med odla sin själ eller möjligen sin kolonitappa. (Det finns också goda exempel på att koloniodling kan förenas med politisk och/eller musikalisk praktik!)

Vänsterpartiet är numera ett inte särskilt glamouröst men allmänt aktat parti som tillsammans med andra goda krafter deltar i samhällets förvaltning och förbättring. Det är alltså just det som många av dess kritiker har efterlyst. Det förtjänar många fler medlemmar. Organize! □

Kongressen som ville annorlunda

Helgen 28-29 januari höll Nej till EU sin femte kongress i Stockholm Bagarmossen.

Från Lund kom vi fem personer (Lund är med uppåt 300 medlemmar en av de största lokalgrupperna i Nej till EU). Dessutom var Nilla Bolding med i valberedningen. Politiskt avspeglade vår delegation ungefär Lunds regerande s-v-mp-koalition. Vi hade förberett kongressen med två medlemsmöten och en delegatträff, men fick resa utan bundna mandat.

Kongressens syfte var att lägga ny kurs efter folkomröstningen. Mest brådskande var att ta ställning till vårt agerande i höstens val till EU-parlamentet. Vidare ingick ett namnbyte samt hantering av det ekonomiska underskottet efter kampanjen, ca 1 miljon kr. Ny styrelse skulle i vanlig ordning väljas.

Styrelsen hade föreslagit namnbyte till Folkrörelsen mot EU, dvs vi skulle ta över den gamla paraplyorganisationens namn. Efter en stunds debatt antogs i stället namnet Folkrörelsen Nej till EU.

Kongressen visade förståelse för det ekonomiska underskottet; det kan inte ha varit lätt att hålla utgiftsbudgeten i stridens hetta. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet och medlemsavgiften höjdes med 50 kr.

Ny plattform

Förslaget till ny plattform diskuterades mera ingående. De intressanta frågorna var dels hur många konkreta politiska delmål vi kunde enas om - det blev en rätt lång lista i slutänden - dels hur hårt vi skulle trycka på programpunkten "Sverige ut ur unionen!" Den blev en av tre huvudrubriker; de två andra blev "Ja till ett självständigt Sverige" och "Ja till internationellt samarbete". I samma riktning gick

kongressens enda formella uttalande, "Obrutet motstånd".

Den stora dramatiken uppstod kring agerandet i parlamentsvalet. Styrelsen ville verka för att nejsidan i samverkan skulle ställa upp kandidater som representerade nejsidans hela bredd. Dock skulle Nej till EU som organisation inte kandidera. Utskottet som nattmanglade frågan gick t.o.m. något längre: Nej till EU skulle ha beredskap att själv ställa upp; beslutet skulle hänskjutas till ett rådslag med medlemsomröstning eller en extra kongress. Mot utskottets förslag reserverade sig en rad tunga ledamöter.

Debatten om förslaget blev lång och intressant, med bra argument på båda sidor. För ett aktivt agerande efter mönster från den danska Folkebevægelsen talade att representation i parlamentet skulle ge insyn och ett visst inflytande, även vissa inkomster och kontakter med andra motståndare; det var ett sätt att aktivera organisationen och visa dess styrka. Mot ett aktivt agerande talade att vi nyss hade påvisat parlamentets betydelslöshet, att vi skulle knyta in oss i det system vi bekämpar, att många kandidater kunde uteslutas ur sina ordinarie partier och inte minst att vi, just på grund av motståndets bredd, skulle splittras i konkreta frågor. (Detta argument gäller förstås lika väl kommande riksdagsval). I Nej till EU ingår marxister, Keynesianer och nyliberaler; vi har anhängare till neutralitet, nordiskt försvarsförbund och t.o.m. NATO; här rymms också internationalism, nordism och gammal hederlig fosterlandskärlek i god samsjå. Kort sagt, Nej till EU:s plats skulle vara i folkomröstningen med dess enfrågekaraktär och i den allmänna opinionsbildningen.

När vi omsider röstade, vann inte-agera-linjen överraskande med 3/4 majoritet. Det gav naturligt nog en hel del turbulens, både i form av försök att riva upp beslutet och avhopp bland styrelsekandidaterna. Om inte annat fick vi på detta sätt en hel del uppmärksamhet i media! Efter en heroisk insats av presidiet och framförallt valberedningen föll emellertid de flesta bitarna på plats igen. Styrelsevalet kunde förrättas i god stämning, fast kongressen också här gick ifrån de ursprungliga ritningarna och valde Eva Hellstrand, mjölkbonde från Jämtland, till ordförande. Tyvärr blev vi av med Anton Flink som skulle ha representerat Skåne i styrelsen.

Till sist ett par personliga reflektioner.

Den ena är att vänster för EU och vänster mot EU har mycket att prata om under de kommande åren. Vi är i grunden eniga om värderingar och mål, även om vi just nu argumenterar för olika medel. Den debatten bör föras vidare, och verkligheten kommer successivt att visa vilken väg vi bör gå tillsammans. En kampanj inför parlamentsvalet skulle ha grävt skyttegravarna djupare mellan oss, till ingen nytta. De verkliga motståndarna finns på annat håll.

Den andra reflektionen är att det kändes bra att vara med på denna kongress. Det är något visst med detta: att fria människor kommer samman och fattar beslut efter att ha lyssnat på alla argument. Kongressen må ha gjort rätt eller fel - det kan vi rätta till nästa gång. Men dess sätt att besluta var ljusår från spelet i Bryssels korridorer.

*Ingemar Dahlstrand
Folkrörelsen Nej till EU - Lund*

Folkomröstning om kommunalnämnder?

Det pågår just nu namnsamling för att få till stånd en folkomröstning i frågan om det ska införas kommunalnämnder i Lund. Vad ska vänstern tycka? Vad ska jag tycka? Det är ingen helt lätt fråga.

Kommunfullmäktige har beslutat om kommunalnämnder, och de är en viktig punkt i det samverkansdokument som ligger till grund för den regerande majoritetens politik. Enligt kommunallagen lär man inte kunna folkomrösta om ett redan taget beslut. Så saken borde vara enkel.

Det är den inte. Det är en hel härva av sakliga, principiella och taktiska överväganden.

I sakfrågan: vänstern är för kommunalnämnder, även om det finns avvikande röster och även olika åsikter om vad som bör ligga kvar under central förvaltning. Jag är också för. Mitt huvudsakliga är att jag tror och hoppas att Lund kommer att expandera starkt under de närmaste decennierna, och med en

större stad växer behovet av underindelning, av både praktiska och demokratiska skäl.

Det är de tre borgerliga partierna fp, kds och m som driver folkomröstningskravet. De är mot kommunalnämnder och hoppas kunna riva upp beslutet. De hade säkert inte krävt folkomröstning om de hade varit för reform. De agerar alltså taktiskt. Men de talar om principer, om demokrati, och ifall kdn-motståndarna lyckas samla en bred opinion bakom kravet ligger kdn-anhängarna risigt till om de bromsar av formella skäl, med hänvisning till kommunallagen. Fullmäktige kan ju ta ett nytt beslut som öppnar frågan igen.

Därför måste vänstern ta ställning i den principella frågan: Är det bra med kommunala folkomröstningar? Och i vilka frågor är de lämpliga?

Vänstern i Malmö lär vilja ha folkomröstning om Citytunneln. Återigen är motivet taktiskt: man

tror att folkmajoriteten haren annan åsikt än fullmäktigemajoriteten. Men det är inte den enda gången som vänstern har ställt eller stött krav på folkomröstning. Det finns ju en direktdemokratisk åder hos den icke-leninistiska vänstern (och vem är leninist nuförtiden?). Vänstern stödde tidigt folkomröstningarna om både kärnkraften och EU.

Så tänkte jag och tyckte: vänstern bör kanske i alla fall stödja det aktuella folkomröstningskravet. Till jag kom att tänka på den andra frågan där det nyligen har höjts liknande krav: dubbelspåret. Ja, det kravet har inte varit så högljutt i Lund men väl i Kävlinge och det gäller samma bana. Stoppas utbyggnaden där kommer vi inte Lundabor inte längre än till Vallkärra.

Jag tror att en sådan folkomröstning i Kävlinge skulle

forts nästa sida

KVINNOKAMPEN I ERITREA

Kommunalt

Ordföranden för Eritreas nationella kvinnoförbund Fekar Yebio-Beyeen talade vid ett seminarium som arrangerats av Lunds Freds- och Skiljedomsförening i lördags om de eritreanska kvinnornas kamp för lika rättigheter i Eritrea.

Ett sekel på tio år.

Stora framsteg gjordes under befrielsekampen. Fekar menade att utvecklingen på några få år gått ett århundrade framåt. I armen som bestod av 90 000 fighters var 30 000 kvinnor. Dessa kvinnor deltog på samma villkor som männen och uppnådde ofta ledande positioner inom armén. Det fanns kvinnor som ledde stridsvagnsskvadroner till exempel. En mängd tabun bröts. I de traditionella religionerna, både den muslimska och den eritrean-ortodoxa kristna, är kvinnans ställning mycket underordnad och skild från världen utanför det egna hemmet. I armen levde och arbetade kvinnor och män tillsammans, sändes ut på uppdrag i små partuller, umgicks, åt och sov tillsammans. Den moral som tillämpades var sträng – vi skulle kanske kalla den puritansk. I Revolution School, en internatskola för föräldralösa fighterbarn, blir eleverna relegerade om de inleder ett förhållande med varandra.

En del framsteg var kanske oväntade för oss som såg utvecklingen utifrån. I de befriade områdena under kriget prioriterades tillverkningen av dambindor framför en mängd andra nödvändigheter. Därför införskaffades maskiner och en liten fabrik med ett tiotal personer började tillverkningen – den enda på Afrikas Horn. Bindorna förpackades i små paket med en prästkrage på – en blomma som

inte förekommer i Eritrea. 30 000 kvinnliga fighters kunde ställa krav. I det befriade området – ett vidsträckt bergs- och ökenområde i norra Eritrea – utvecklades ett modernt mönstersamhälle där många kvinnor var engagerade som läkare, sjuksköterskor, grafiker, fotografer, chaufförer och lärare på olika nivåer. Det var naturligtvis fråga om en sorts elit. Alla var medvetna, många hade någon form av utbildning, en del hade rentav erfarenheter från europeiska och amerikanska universitet. Och man utbildades under arbetet i basområdet.

Hem till byn

Befrielsen ledde till en snabb, total förändring. De allra flesta lämnade basområdet och återvände hem till sina familjer i Eritreas städer och byar. Många kvinnor upptäckte snabbt att det gamla samhället med sina normer och värderingar, sitt kvinnoförtryck och sina fördomar levde kvar. När 30 000 kvinnliga fighters spreds i det eritreanska samhället hamnade de i minoritetsställning. De var långt ifrån hjälplösa, på många sätt var de respekterade för sina insatser i kriget, de var erfarna och välutbildade. Men det blev en svår omställning och många långtade tillbaka till basområdet.

Eritreas kvinnoförbund.

Kvinnorganisationen var tidigare en del av EPLF men skiljdes nu från befrielseorganisationen och fick en självständig status. Dess medlemstal ökade från 100 000 strax efter kriget till 200 000 1992. Den fick representation i de ledande organen, men representationen är begränsad till cirka 10%. Inget vidare, tyckte Fekar, men man måste börja med att få in en fot. Stödet från andra kvinnoorganisationer var viktigt. Fekar nämnde särskilt socialdemokraternas och folkpartiets kvinnoförbund. Kvinnorörelsen i Eritrea försöker på många sätt höja kvinnornas standard. Man arbetar med alfabetisering – kvinnorna är tillbakasatta inom detta område och 80% av de vuxna kvinnorna är analfabeter. Fem års skola är numera obligatorisk för alla, både pojkar och flickor. Med speciell inriktning på före detta kvinnliga fighters försöker man skapa en sorts investeringsbank där de kan låna pengar till små vinstgivande rörelser. I Ghinda, en stad på slutningen mellan Asmara och Massawa, har kvinnoförbundet en speciell kvinnoskola ungefär som en folkhögskola.

Kvinnorätt i nya lagar.

I Eritrea pågår nu ett omfattande lagstiftningsarbete. Det gäller dels en grundlag men också ett heltäckande lagarbete för det nya samhället. Eritrea har hittills alltid varit underkastat erövrarnas lagar, framför allt italienernas och

etiopiernas. I byar och i avlägsna provinser har det funnits en sorts byråd som också avkunnat domar på grundval av eritreansk sedvanerätt. Man är angelägen att införliva en del av denna traditionella rättsuppfattning i eritreanska lag. EPLF tillämpade i de befriade områden både en sorts författning och en rad skrivna regler för olika samhällssektorer.

I dessa sammanhang är det av yttersta vikt att kvinnornas intressen bevakas. Det finns redan lagar som kräver att kvinnan själv väljer make, att hon måste vara 18 år för att gifta sig, att skilsmässa är tillåten, att kvinnans rättigheter vid skilsmässa tillvaratas, att kvinnor får äga jord och hus på samma sätt som mannen, att kvinnan får samma utbildning, att kvinnan får tillgång till samma arbeten både i privat och offentligt näringsliv. Kvinnlig omskärelse, som traditionellt förekommer både bland kristna och muslimer är förbjuden. Kvinnorörelsen är representerad inom flera sektorer i författningsarbetet, som skall vara klart 1996.

Det stora problemet för Eritreas kvinnor och deras organisationer är fattigdomen. Allting kostar pengar och inga pengar finns. Människor finns, deras kunskaper och erfarenheter finns, deras oerhörda arbetsvilja och arbetsförmåga finns – men de pengar och andra resurser som behövs för att utnyttja dem är otillräckliga.

Projekt Denden.

Det är i detta sammanhang "Projekt Denden" kommer in. Det är ett dagis som Svenska Freds i Lund stöder. Denden är en stor militärbas som USA bygde i Asmara och som senare var förläggning för den etiopiska armén. Nu fungerar den som klinik för invaliderade eritreaner och som förläggning för tidigare fighters, bland dem många kvinnor. Dessa kvinnor har olika befattningar i Asmara, men hämmas av bristen på barntillsyn. Svenska Freds samlar sedan mer än ett år in pengar till dagiset, men också till leksaker, pedagogiskt material och inventarier. Egentligen behövs allt: utbildad personal, löner, näringsriktig mat utformning av pedagogiska program. Det är ett litet projekt i den stora Eritreanska verkligheten, men även detta lilla projekt slukar resurser som i sammanhanget är enorma.

Flera eritreanska kvinnor hade kommit till seminariet och ett par män också. De traditionella könsrollerna är starka också bland eritreaner i Sverige. Där var också några av de socialdemokratiska kvinnliga kommunalpolitikerna. Inge manlig. Könsrollerna än nog ännu starkare i Sverige.

Den som vill stödja Svenska Freds insamling kan sätta in pengar på pg 2926-4 och skriva Projekt Denden på talongen.

Gunnar Stensson.

Än fattas det tydligen namn... och Gamla Seminariet står kvar. Säsongsens 10:e (ungefär) vinter håller på att passera, och inte sjönk livsmedelspriserna bara för att vi gick med i EU. Det mesta är sig alltså likt.

Förra veckans fullmäktige (eller förrförra, om postens hot om senareläggning av distributionen verkställs) handlade mycket om trafikpolitik. Vänsterpartiets motion om åtgärder för minskad biltrafik i innersta n genom minskning av antalet markparkeringar, höjda p-avgifter mm, skulle formellt bekräfta det beslut som egentligen togs redan i november när målen för gatue- och trafiknämndens verksamhet fastställdes.

Fast så enkelt var det inte. Jörgen Jörgensen, fp, pratade mycket för en parkeringsanläggning vid infarten till Domus takparkering (eller heter det Konsum nu?), i kvarteret Blekhagen. Fast han ville inte *egentligen* inte ha parkering där. För han yrkade inte på det. Vilket han också påpekade. Men han tyckte att dom som *verkligen* inte ville bygga en parkeringsanläggning där åtminstone borde titta på de ritningsförslag som fanns... på en parkeringsanläggning... just där.

Jag förstod verkligen inte vad Jörgen Jörgensen egentligen menade.

Till slut fattades beslutet om att bekräfta det som redan var beslutat, fast med tvekan. Visserligen röstade alla "majoritetspartister" för, men ett antal socialdemokrater uttalade sina "ja" med så tysta stämmor att dom med nöd och näppe nådde fram till ordföranden. Lite oroväckande, kanske. Imorgon lördag (eller för några dagar sedan, ja, ni vet, det där med posten) håller vänsterpartiet årsmöte. Platsen är Medeltidssalen i Folkets Hus, tiden 10.30. Ni som är medlemmar, det är klart ni skall komma. Ni som inte är medlemmar utan bara lite allmänt vänstervridna, kom ni också! Mötet är offentligt!

På kvällen bjuder Röda Kapellet till fest i Öster. Kom på mötet får ni veta var och när (och hur).

Nästa vecka skall jag (ev) avslöja en kommunalpolitisk skandal.

S-B P

Auschwitz (forts. fr. s.1)

Kan minnet av Auschwitz ha betydelse när de t gäller att ändra eller förebygga denna utveckling? Ja, jag tror det, men inte enbart. Kunskap, upplysning och demokratisk uppfostran är viktiga medel för denna kamp, men det räcker inte alltid. Minnet av Auschwitz ställer också krav på oss att visa ökad politisk vaksamhet, och mod att reagera på onda signaler och oföretter runt om i världen, istället för att låta oss kuvas.

Lund den 31 1 1995
Helena Zymler-Svantesson

... folkomröstning

stoppa dubbelspåret. Människor är tyvärr naturligt konservativa, det har gått troll och mode i olycksrisker, de flesta kör bil och skiter väl i taget.

Ett sådant resultat vore en stor olycka. Men är jag emot kommunal folkomröstning om dubbelspår i Kävlunge, kan jag inte gärna acceptera en om kommunalvalsnämnder i Lund. Visst skulle jag kunna visa på skillnader i frågornas karaktär, men så jesuitisk är jag inte. Likheterna är nämligen större: frågan är långsiktig, berör på ett eller annat sätt merparten av befolkningen, håller på att väcka en stor opinion.

Så jag tänker inte skriva på någon lista om folkomröstning i Lund. Fast jag konstaterar med viss oro att frågan är dåligt förankrad bland invånarna och att det finns risk för att våra motståndare vinner stora taktiska framgångar.

Gunnar Sandin

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Direkt sovvagn Lund-Uppsala

Som VB kunde berätta för ett par år sedan, gäller det att hålla sig à jour med Statens järnvägars innersta tidtabellsmakare för att verkligen veta vilka tåg som går. SJ berättar nämligen inte om alla förbindelser. Då gällde det sovvagnen mellan Malmö och Gävle, som varit hotad och nedläggningsbeslutad. Trots det fanns tåget kvar, men annonserades först senare under "Press-Stopp" i tidtabellen.

Från den 9 januari i år är det dock slut med de direkta sovvagnarna från Skåne till Gävle. Natttåget var olönsamt, och staten visade sig kallsinnig till att ekonomiskt stödja det. Det kan tyckas symptomatiskt att de sker just när både byggforskningsinstitutet i Gävle och dess lokalkontor i Lund definitivt upphör.

Påtryckningar från länsstyrelsen och kommunerna i Kopparbergs län har dock visat sig dem utdelning, medan Gävleborg dragit en nitlott.

– Vi skraddarsyr en ny trafiklösning på de här sträckorna, säger SJ:s generaldirektör Stig Larsson till tidningen SJ-nytt. Natttågsresande från Skåne eller Göteborg till Gävle erbjuds istället "attraktiva rabatter" på dagtågsanslutningar via Stockholm.

Från den 9 januari fortsätter alltså två vagnar i det ordinarie stockholm-natttåget till Borlänge och Falun – via Uppsala och Sala!

Det är en sovvagn och en liggvagn, och därigenom förenas landets bägge äldsta universitetsstäder med direkt sovvagnslägenhet! Till gagn för gästande utbytesakademiker och andra som alltså slipper stiga upp i ottan och byta i huvudstaden.

Denna förbindelse har dock inga biljettförsäljare känt till förrän VB närstående järnvägskännare lyckats övertyga dem, så numera kan de också sälja biljetter till dem.

Tidtabellen är följande:

Tåg 206		Tåg 205	
Sö-Frö		Sö-Frö	
23.15	fr Lund C	t	06.30
05.47	t Stockholm C	fr	23.12
06.05	fr Stockholm C	t	22.44
06.49	t Uppsala C	f	21.54
08.57	t Borlänge C	fr	19.49
09.17	t Falun C	fr	19.26

(ej Sö)

Tåget från Uppsala har nummer 833 vardagar och 853 söndagar. Begär dessa tåg när du ska resa till Uppsala nästa gång!

Tho

Inget väldukat bord

Det är stora likheter mellan maktskiftet i riket i M-landstinget och i Lunds sjukvårdsdistrikt. Man kan inte med bästa vilja i världen säga att företrädarna lämnar över väldukade bord till vänstermajoriteten. Vad det innebär på riksplanet har varit lätt att följa i media. Landstingen lever mer i skymundan. I Lund lämnar Benny Jönsson, avgående ordförande i sjukvårdsdistriktets styrelse, över en blödande ekonomi. Budgeten för 1994 var underbalanserad med ca 50 miljoner kronor i utgångsläget underskottet har enligt uppgift ökat successivt under året för att accelerera de sista månaderna. Det var kunskapen om underskottet som fick landstingsfullmäktiges nya majoritet, och v att skjuta till pengar för att nollställa ekonomin inför 1995. Det verkar inte som om tillskottet räcker på långa vägar för Lund. Det är svårt att säga varför, men felsegna prognoser och dålig

ekonomistyrning, som det heter numera är två anledningar. Bristande intresse hos de besegrade borgerliga politikerna och klinikerchefer som diskonterat socialdemokraternas vallöften är andra. Lägg till detta ett i sig kostnadsdrivande "köp-säljssystem". Realistiska och/eller icke utlagda sparbering kan ha motverkat sitt syfte. Ett illavarslande tecken på tillståndet var att sjukhusdirektören vid sittande budgetsammanträde bad att få meddela att man räknat fel på 25 miljoner så att budgeten som skulle antas var underbalanserad med 54 i stället för 28 miljoner kronor.

Genom det ekonomiska läget och genom några välmentade men kanske överilade beslut på landstingsfullmäktige befinner sig den nya majoriteten i en mycket svår situation.

Översätter man budgetläget till något slags genomsnittstjänster berörs ca 400 anställda, men vi har

beslutat att inga uppsägningar skall ske under mandatperioden!

Vi har också beslutat att psykiatrien skall slippa besparingar under 1995. Det är svårt att tolka nerläggningsbeslutet för Vipeplyckans behandlingshem som annat än ett brott mot det beslutet. Det är dessutom oklart vilka vilka kostnadskrävande förändringar som har fått åtminstone informella klartecken. Det finns planer på genterapicentrum där kostnaderna inte är preciserade. Urolog och kvinnokliniken "planerar" att starta provrörsbefruktning IVF och injicering av svaga spermier direkt i ägget och verkar betrakta ett politiskt godkännande som en ren formsak. Det är möjligt att det finns annat liknande.

Det sammanfattande intrycket är att den nya majoriteten måste kavla upp ärmarna och göra ett rejält städjobb efter borgarna och att det finns mycket liten plats för symbolpolitik eller fribrev.

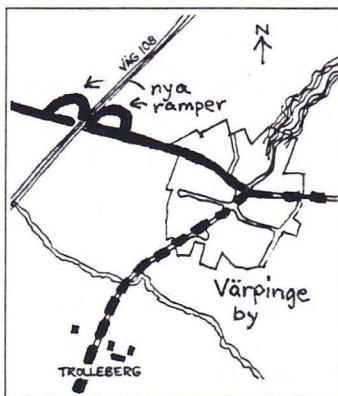
Rolf L Nilson

Ny genomfart i Värpinge by?

Vägverket har aldrig accepterat att Lunds kommun sagt nej till en avfart från "Västra Ringen" över Rinnebacksravinen till Trollebergsvägen. Idag letar sig trafiken från väg 108 in mot Lund via Trolleberg och Värpinge by, och vid den oskyttade avfarten mot Lund har det inträffat flera olyckor.

Vägverket vill därför bygga två nya ramper från väg 108 upp till Önerupsvägen där de korsas planskilt strax norr om Höje å. Det betyder att Önerupsvägen och backen ner mot vägkorsen inne i byn skulle bli en ny breddad genomfartssträcka med åtföljande nya störningar i byn.

Vägverket presenterade sitt förslag vid ett möte med byggnadsnämnds- och trafikpolitiker i förra veckan. Än har inga beslut tagits, men vägverket har hittills brukat få som dom vill. Vi får se om den nya majoritetens nej till

Föreslagen ny genomfart
Nuvarande genomfart

nya vägar kan hålla dem på mattan. Vägverkets förstudie om Östra Ringen kom inte upp i kommunstyrelsen denna veckan, vilket man hade väntat.

Tho

Socker och mjöl till Tuzla

När jag handlade på Fokus i lördags vid femtiden möttes jag av några diskreta flickor, som stack till mig ett flygblad. De var från SSU-Frihet och representerade International Workers Aid (IWA). På svenska kallas det lite jönsigt för Arbetarkonvojen. De samlade in

baslivsmedel till de hungrande i Tuzla i Bosnien. Mjöl, socker, torrjäst och olja var välkommet. Pengar också givetvis. Man har medvetet valt varor som saknas och som inte går att omsätta på den svarta børsen. Jag köpte fem kg mjöl extra och la i deras kundvagn. Gör du detsamma!

RN

MÖTE MÖTE

Vänsterpartiets årsmöte, som tidigare meddelats, rum på Folkets Hus, medeltidsalen, lö 4/2 kl 10.30

KOMPOL möte Må 6/2 kl 19.30 på partilokalen. Ämne: Rapporter från KS'AU, FSN, GTN, BN, MiDel m fl. Alla (v)-ordförande och vice ordförande kallas!

RÖDA KAPELLET. Lö. 4.2 kl. 18 samling i puben på Djingis Khan. Ta med notställ. Buss 91 går från Lund C 17.10, 17.30, 17.50 osv. Insläpp kl. 20, workshop med "Ett trettital" (Weill/Böök) 20.30. Nr 101, 106, 107, 103, 104, 143 och 283. Buss till stan t.ex. 00.20, 01.05. Sö. 5.2 kl. 18.30 (obs tiden!) övning och inspelning av "Everyday" för Brainpools

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Rolf Nilson och Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC.
Telefon till redaktörerna:
Rolf Nilson 046-12 90 44
Kajsa Theander 046-13 28 40.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.